

แรงจูงใจในการพัฒนาตนเองของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
จากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

The Motivation for Self Development of Vietnamese Students in
Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Phramaha Thach Minh Trung (Klanyanadhammo)

หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพุทธจิตวิทยา

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Master of Arts Buddhist Psychology

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand.

Email: nging99980@gmail.com

รับต้นฉบับ 15 มีนาคม 2562 วันที่เผยแพร่ 30 มิถุนายน 2562

บทคัดย่อ

การศึกษาแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองของนิสิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม มีวัตถุประสงค์ คือ (1) เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองของนิสิต และ(2) เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาตนเองของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามที่มีแรงจูงใจแตกต่างกัน ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามจำนวน 150 รูป เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเพื่อการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาค่า t-test dependent samples และ F-test (Analysis of Variance: ANOVA) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

ผลการวิจัยพบว่า :

แรงจูงใจในการพัฒนาตนเองของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม จำแนกเป็นรายด้านโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามค่าเฉลี่ย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูง ได้แก่ ด้านการเรียนรู้ และด้านการศึกษาต่อ ซึ่งอยู่ในระดับมากตามลำดับ ส่วนด้านที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการฝึกอบรม อยู่ในระดับมาก

แรงจูงใจในการพัฒนาตนเองของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จาก
สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม จำแนกตามตัวแปรอิสระ พบว่า นิสิตที่มีสถานภาพส่วนบุคคลต่างกัน
มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการพัฒนาตนเอง ไม่แตกต่างกัน ยกเว้น จำแนกตามประสบการณ์
ในการอบรม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ยกเว้น ด้านการเรียนรู้ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ: แรงจูงใจ, การพัฒนาตน

Abstract

The thesis has three objectives (1) to study students' self-motivation level and (2) to compare the difference of motivation for self-development of Vietnamese students in Mahachulalongkornrajavidyalaya University. The sample consisted of 150 students from the Socialist Republic of Vietnam in Mahachulalongkornrajavidyalaya University. The research instrument was a questionnaire. Statistics for data analyzing consisted of percentage, mean, standard deviation, dependent samples t-test, and F-test (ANOVA).

The results of research were found as follows:

Self-motivation motivation of Vietnamese students in Mahachulalongkornrajavidyalaya University as specific aspects are at a high level. Based on the mean, the high mean is the learning aspect on a further education is on high level, The lowest level was the training.

Self-motivation motivation of Vietnamese students in Mahachulalongkornrajavidyalaya University students according to independent variables, it found that students with different training experience have different level of motivation for self-improvement at significance level of .05.

Key words: Motivation, personal development

1. บทนำ

ปัจจุบันหลายองค์กรในประเทศไทย ได้มีความตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นอย่างมาก อันเป็นผลมาจากการในการบริหารงานหรือดำเนินการตามภาระงานต่าง ๆ และภารกิจขององค์กรให้เกิดประสิทธิภาพ นอกจากจะต้องอาศัยเทคโนโลยีแล้วยังจะต้องอาศัยศักยภาพและทักษะในการปฏิบัติงานของพนักงาน เพื่อให้ภารกิจขององค์กรประสบความสำเร็จสูงสุด การบริหารทรัพยากรมนุษย์ เพื่อมุ่งไปสู่ความสำเร็จขององค์กรนั้น ๆ จำเป็นต้องบริหารและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างมากต่อการบริหารงาน อันเป็นผลมาจากการทรัพยากรมนุษย์ ด้วยเหตุนี้รัฐบาลเวียดนามจึงได้มีนโยบายสนับสนุนบุคลากรที่มีความสามารถไปเรียนในต่างประเทศเป็นจำนวนมาก เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กร พร้อมทั้งดำเนินการบำรุงรักษาและพัฒนาให้ทรัพยากรมนุษย์ขององค์กรมีคุณภาพชีวิตในการทำงาน โดยใช้รูปแบบและวิธีการต่าง ๆ อย่างมีศักยภาพและประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น และเพื่อตอบสนองต่อความต้องการในการปฏิบัติงานของผู้บริหารองค์กรสูงสุด

การพัฒนาเป็นการทำสิ่งที่มีให้มีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองหรือหน่วยงานที่ตนทำงานอยู่เพื่อความก้าวหน้าและการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพในการศึกษา ก็เช่นกัน ผู้เรียนจำเป็นต้องมีการพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลาโดยเป็นการสร้างองค์ความรู้ในรายวิชาต่าง ๆ ตามตารางเรียนและความรู้ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่ตนศึกษา การที่บุคคลพยายามที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตนด้วยตนเองให้ดีขึ้นกว่าเดิมหรือมีความเหมาะสมกว่าเดิม เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด โดยสามารถใช้เทคนิคที่สำคัญ อันได้แก่ การดำเนิน กิจกรรม การแสดงพฤติกรรม เพื่อสนองความต้องการ แรงจูงใจหรือการตั้งเป้าหมายของตนเองไว้ (สุรตนา จงรักษ์, 2556)

ปัจจัยสำคัญที่เป็นแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองต่อเรื่องของการศึกษาในทุกๆระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ผู้เรียนล้วนแล้วเป็นการเรียนเพื่อเตรียมตัวในการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม แรงจูงใจดังกล่าวได้แก่ ด้านการศึกษาต่อ ด้านการฝึกอบรม ด้านการเรียนรู้ เป็นต้น แรงจูงใจดังกล่าวจะเกิดขึ้นได้นั้นมิใช่จะมีทุกสถานะและอาชีพ เนื่องจากต้องเกิดจากความต้องการและความรักส่วนบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต) ที่บอกว่าผู้เรียนหรือผู้ปฏิบัติต้องมีความพอใจ มีความขยันขันแข็ง มีความเอาใจใส่ ใคร่ครวญในการเรียนอยู่เสมอ หากมีการปฏิบัติให้ครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว ย่อมประสบความสำเร็จในการเรียนอย่างไม่เหลือวิสัย ในทางตรงกันข้ามถ้าไม่มีความพอใจ ใจไม่รักในการเรียน

แล้ว ความเกียจคร้านก็ตามมา ความเอาใจใส่ก็ไม่มี ความคิดตรึกตรองก็ไม่เกิดขึ้นในสิ่งนั้น ๆ แม้จะมีใครตักเตือนแนะนำสั่งสอนก็ไม่เชื่อฟัง ไม่ยอมทำตามกลายเป็นคนหัวดื้อ ปรากฏแต่ความล้มเหลวทำอะไรก็ไม่ประสบความสำเร็จนั่นเอง (พระพรหมคุณาภรณ์, (ป.อ. ปยุตฺโต), 2550: 56)

จากการศึกษาดังกล่าวข้างต้น ทำให้สรุปได้ว่าการศึกษานั้นเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ โดยการศึกษาสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์ให้เป็นไปในทางที่ดี ผิดมนุษย์ให้เกิดกระบวนการคิด เกิดทักษะในการปฏิบัติสามารถวิเคราะห์ปัญหาและหาวิธีการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ การศึกษาจึงเป็นตัวบ่งชี้ระดับการพัฒนาของประเทศในทุก ๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง สภาพแวดล้อม วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นต้น (นิตยา มัสเยาะ, 2545)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้จัดการศึกษาเพื่อสนองตามพระราชประสงค์ พระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ปิยมหาราช พระองค์ผู้ทรงสถาปนาที่จะให้เป็นสถานศึกษาพระไตรปิฎกและวิชาชั้นสูงสำหรับพระภิกษุและคฤหัสถ์ทั่วไป ซึ่งได้เปิดดำเนินการศึกษาในรูปแบบมหาวิทยาลัยสงฆ์ ตั้งแต่วันที่ 18 กรกฎาคม 2490 โดยมีเป้าหมายที่จะพัฒนาบัณฑิตให้มีปฏิพาน่าเลื่อมใส ใฝ่รู้ ใฝ่คิด เป็นผู้นำด้านจิตใจและปัญญา มีศรัทธาอุทิศตนเพื่อพระพุทธศาสนา รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม รู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงของสังคม มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีศักยภาพที่จะพัฒนาตนเองให้เพียบพร้อมด้วยคุณธรรมและจริยธรรม (กองทะเบียนและวัดผล, 2552: ก)

ตั้งแต่อดีตที่ผ่านมา นั้น ได้มีพระสงฆ์จากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม จำนวนมากที่เดินทางเข้ามาศึกษาเล่าเรียนพระธรรม คัมภีร์พระไตรปิฎก นกธรรม บาลี อยู่ตามสำนักเรียนพระปริยัติธรรมต่าง ๆ ในประเทศไทย พระสงฆ์จากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ส่วนหนึ่งที่เรียนจบมัธยมปลายหรือวิทยาลัย เมื่อไม่สนใจที่จะศึกษาต่อกับสถาบันการเรียนการสอนของรัฐหรือเอกชนในประเทศแล้ว ส่วนหนึ่งก็ได้เดินทางไปศึกษาต่อในต่างประเทศ เช่น ไต้หวัน อินเดีย ไทย ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่พระนิสิตจากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เลือกที่จะเข้าศึกษาต่อ โดยเฉพาะที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนที่เหลือก็ได้เลือกเข้าศึกษาตามมหาวิทยาลัยต่าง ๆ

พระภิกษุณี ชื่อ Nguyen Thi Hai Uyen เป็นภิกษุณีนิคายมหายาน จากประเทศเวียดนาม ปัจจุบันเป็นนิสิตระดับปริญญาโท สาขาพระพุทธศาสนา ท่านเล่าว่า ที่ประเทศเวียดนามเปิดสอนแค่ระดับปริญญาตรี จึงต้องเดินทางมาเรียนที่มหาจุฬาฯ เพราะที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยเปิดหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับปริญญาโท ที่ประเทศเวียดนามไม่มีการสอน

ซึ่งปัจจุบันประเทศเวียดนาม มีพระภิกษุณีนี้นับว่าพระภิกษุ กระจายอยู่ทั่วประเทศ และ มุมมองของพระนิตินานาชาติที่มาเรียน ณ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า มหาจุฬา ฯ คงจะเป็นสถาบันระดับอุดมศึกษาในการสร้างคนให้มีคุณภาพ มีความรู้ สู้กับเขาได้ เมื่ออยู่ในเทศสมณะก็เป็นสมณะที่มีคุณภาพ (เดลินิวส์, 1 มีนาคม 2561) เมื่อออกมาครองเรือนก็เป็น ขรวาสที่มีคุณภาพซึ่งสอดคล้องกับ ภาณุวัฒน์ ราชสมัคร ที่ได้ศึกษาแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ พบว่า แรงจูงใจมีความสำคัญมากต่อการทำงานโดยเฉพาะในการบริหารงานโดยเมื่อหากมีการ กระตุ้นอันมีแรงจูงใจด้านต่าง ๆ (ภาณุวัฒน์ ราชสมัคร, 2557: ก) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระ มณัส ธรรมโรต ที่ได้ศึกษาการสร้างแรงจูงใจด้วยพุทธวิธีการสอน พบว่า หลักการประยุกต์ใช้แรงจูงใจ จากพุทธวิธีสอน คือ สร้างแรงจูงใจเพื่อให้ทุกคนพึ่งตนเองได้ กระตุ้นให้ลงมือกระทำอย่างต่อเนื่องจน เกิดผลเปลี่ยนแปลงในชีวิต ไม่เป็นผู้หลงหรือผู้เสพจนขาดสติ มีความเพียรอดทนที่จะฟันฝ่าอุปสรรค ต่าง ๆ ด้วยตัวของตัวเอง (พระมณัส ธรรมโรต (มีมติ), 2554: ก)

ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะเป็นนิสิตในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จึงมีความ สนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลในการพัฒนาตนเองของนิสิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช วิทยาลัย จากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ปีการศึกษา 2560 ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการ เตรียมพร้อมและพัฒนาการเรียนการสอน และเป็นประโยชน์ต่อทางมหาวิทยาลัยต่อการจัดการเรียน การสอนต่อไป

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองของนิสิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ ราชวิทยาลัย จากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
2. เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาตนเองของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามที่มีแรงจูงใจแตกต่างกัน

3. ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบสำรวจ คือรวมวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) คือ ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการพัฒนาตนเอง ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประการ คือ แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาตนเอง และภาคสนาม

(Field Survey) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามจากแบบสอบถามเพื่อการวิจัย (Questionare) โดยมีลักษณะแบบ check list แบบ 5 ตัวเลือก ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ซึ่งด้านที่ใช้ในการศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการศึกษาต่อ 2) ด้านการฝึกอบรม 3) ด้านการเรียนรู้ เป็นต้น จำนวน 30 ข้อ

ขอบเขตด้านสถานที่

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ตำบลลำไทร อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ขอบเขตด้านประชากร

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นิสิตสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามจำนวน 250 รูป เฉพาะนิสิตเถรวาทในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นิสิตสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามจำนวน 150 รูป ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie & Morgan

4. สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยทางด้านสถานภาพที่แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองของนิสิตจากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
 - 1.1 เพศที่แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองของนิสิตจากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม แตกต่างกัน
 - 1.2 อายุที่แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองของนิสิตจากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม แตกต่างกัน
 - 1.3 ระดับชั้นที่แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองของนิสิตจากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม แตกต่างกัน
 - 1.4 ประสบการณ์ในการอบรมที่แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองของนิสิตจากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม แตกต่างกัน
2. ปัจจัยทางด้านแรงจูงใจในการพัฒนาตนเอง มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองของนิสิตจากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

4. วิธีการดำเนินวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) ได้ใช้วิธีการค้นคว้า 2 วิธี คือ

1. ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร (Documentary Research) โดยอาศัยข้อมูลจาก หนังสือเอกสาร ตำรา วิทยานิพนธ์ และงานวิจัยเกี่ยวข้องต่างๆ คือ ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการพัฒนาตนเอง ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประการ คือ แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก

2. ศึกษาจากภาคสนาม (Field Survey) คือ โดยการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีลักษณะแบบ check list แบบ 5 ตัวเลือก

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตสาธณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม จำนวน 250 รูป เฉพาะนิสิตเถรวาท ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมโดยวิธีการลงพื้นที่จริง ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพุทธจิตวิทยา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ทำหนังสือถึง คณะพุทธศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยนำหนังสือพร้อมทั้งแบบสอบถามส่งถึง คณะพุทธศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่เป็นกลุ่มประชากรทั้งหมด เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง

3. ผู้วิจัยเดินทางตามเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเองในระหว่างเดือนมิถุนายน-เดือนกรกฎาคม 2561 แล้วนำมาวิเคราะห์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นด้วยตนเอง เป็นแบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง “แรงจูงใจในการพัฒนาตนเองของนิสิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จากสาธณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม” เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตสาธณรัฐสังคมนิยมเวียดนามจากแบบสอบถามเพื่อการวิจัย (Questionnaire)

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับลักษณะของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยจากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ได้แก่ สถานภาพ อายุ คณะ ระดับชั้น และประสบการณ์

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการพัฒนาตนเอง จำนวน 2 ด้าน คือ จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยจากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ตอนที่ 4 แบบคำถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการพัฒนาตนเอง จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการศึกษาต่อ ด้านการฝึกอบรม และด้านการเรียนรู้ เป็นต้น

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากการตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว จึงนำข้อมูลที่ได้มาเปลี่ยนแปลงเป็นรหัสตัวเลข แล้วบันทึกรหัสลงในเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้ค่าสถิติ ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ คือ การหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (Alpha - Coefficient Method) ตามวิธีของ ครอนบาค (Cronbach)

3. สถิติเชิงอนุมานเปรียบเทียบตัวแปรของแบบสอบถาม คือ T-test และ F-test (ANOVA)

5. ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “แรงจูงใจในการพัฒนาตนของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยจากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม” มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย 1) เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองของนิสิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามและ 2) เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาตนเองของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ

ราชวิทยาลัย จากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามที่มีแรงจูงใจแตกต่างกันผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้

๑. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

๒. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์

1) เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองของนิสิต และระดับแรงจูงใจในภายในและภายนอกในการพัฒนาตนเองของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

2) ผลวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจระหว่างแรงจูงใจภายในและภายนอกของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามในการพัฒนาตนเอง

3) ผลวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม กับข้อมูลทั่วไป ได้แก่ อายุ คณะระดับชั้น และประสบการณ์ในการอบรม

4) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองของนิสิต และระดับแรงจูงใจในภายในและภายนอกในการพัฒนาตนเองของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

3. องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	หมายถึง กลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	หมายถึง ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	หมายถึง ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	หมายถึง ค่าทดสอบสถิติ t – test
f	หมายถึง ค่าสถิติทดสอบเอฟ (f-test)
*	หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
P	หมายถึง ความน่าจะเป็นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
df	หมายถึง ชั้นของความเป็นอิสระ
SS	หมายถึง ผลบวกกำลังสองของคะแนน
MS	หมายถึง ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามการวิจัย ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 5 ส่วน จำแนกตาม อายุ คณะ ระดับชั้น และประสบการณ์ในการอบรม จากการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามการวิจัยในคณะพุทธศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ตำบลลำไทร อำเภอน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยจำแนกได้ดังนี้

จากตารางที่ 4.1 จำแนกตามสถานภาพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นพระภิกษุ จำนวน 127 รูป คิดเป็นร้อยละ 84.67 และเป็นสามเณร จำนวน 23 รูป คิดเป็นร้อยละ 15.33

จากตารางที่ 4.2 พบว่า แรงจูงใจในการพัฒนาตนเองของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามในส่วนแรงจูงใจภายในโดยรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .56 อยู่ในระดับมากที่สุด

จากตารางที่ 4.3 พบว่า แรงจูงใจในการพัฒนาตนเองของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามในส่วนแรงจูงใจภายนอกโดยรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .59 อยู่ในระดับมากที่สุด

จากตารางที่ 4.4 พบว่า แรงจูงใจในการพัฒนาตนเองของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .47 อยู่ในระดับมากที่สุด

จากตารางที่ 4.5 พบว่า แรงจูงใจในการพัฒนาตนเองของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ด้านการศึกษาต่อ โดยรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .47 อยู่ในระดับมากที่สุด

จากตารางที่ 4.6 พบว่า แรงจูงใจในการพัฒนาตนเองของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ด้านการฝึกอบรม โดยรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .49 อยู่ในระดับมากที่สุด

จากตารางที่ 4.7 พบว่า แรงจูงใจในการพัฒนาตนเองของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ด้านการเรียนรู้ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .55 อยู่ในระดับมากที่สุด

จากตารางที่ 4.8 แรงจูงใจในการพัฒนาตนเองจากภายในและภายนอกของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามในการพัฒนาตนเอง ไม่แตกต่างกัน

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ผลการเปรียบเทียบ แรงจูงใจในการพัฒนาตนเองของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม จำแนกตามอายุ พบว่า นิสิตที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการพัฒนาตนเอง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ซึ่งปฏิเสธและไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ผลการเปรียบเทียบ แรงจูงใจในการพัฒนาตนเองของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม จำแนกตามคณะ พบว่า นิสิตที่มีคณะต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ผลการเปรียบเทียบ แรงจูงใจในการพัฒนาตนเองของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม จำแนกตามระดับชั้น พบว่า นิสิตที่มีระดับชั้นต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ซึ่งปฏิเสธและไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ผลการเปรียบเทียบ แรงจูงใจในการพัฒนาตนเองของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม จำแนกตามประสบการณ์ในการอบรม พบว่า นิสิตที่มีประสบการณ์ในการอบรมต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ในทุกด้าน ยกเว้นด้านการเรียนรู้ที่สมมุติฐานความเท่าเทียมกัน ที่ปฏิเสธและไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

จากตารางที่ 4.13 แสดงว่า แรงจูงใจในการพัฒนาตนเองของนิสิตในทุกด้าน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์กันในทางบวกระดับค่อนข้างสูง ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

6. องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

จากผลการวิจัย เรื่อง “แรงจูงใจในการพัฒนาตนเองของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยจากสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม” พบว่า แรงจูงใจในการพัฒนาตนเองเกิดได้ทั้งภายในและภายนอก แต่เหนือสิ่งอื่นใดความสนใจส่วนบุคคลนับว่าสำคัญที่สุดอันเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจการเปลี่ยนแปลงตนเองไปในทางที่ดีขึ้น ประสบการณ์เป็นสิ่งที่จะสอนมนุษย์เพื่อให้เกิดการพัฒนาและความก้าวหน้าในการดำเนินชีวิต อันเป็นผลมาจากสภาวะภายนอกเป็นแรงผลักดันให้เกิดความอยากปรับปรุงให้มีคุณภาพทั้งชีวิตและจิตใจให้ดีขึ้น

ในการศึกษาแรงจูงใจผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายเพื่อจะชี้ให้เห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาตนเองที่เกิดจากความต้องภายในที่เกี่ยวกับทั้ง 3 ด้าน อาทิเช่น ด้านการศึกษาต่อ ด้านการฝึกอบรม และด้านการเรียนรู้ เป็นต้น ซึ่งสิ่งที่ได้จากการศึกษาในด้านการศึกษาต่อ พบว่า การศึกษาต่อเป็นการพัฒนาเพื่อให้เกิดความก้าวหน้าและเสริมสร้างความชัดเจนในองค์ความรู้ที่เรียนมาในจากระดับที่ต่ำกว่า หรือแขนงวิชาที่สนใจเพื่อให้มีความรู้ และมีการพัฒนาตนเองให้เพิ่มมากขึ้นที่ส่งผลสู่การเรียนรู้ที่เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

อย่างไรก็ตามการพัฒนาเพื่อจะให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้นได้จำเป็นต้องมีการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการทำงานให้มีประสิทธิภาพ อันเป็นการส่งเสริมจากสถาบันที่กำลังผลิตบัณฑิต โดยมีการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง และให้คำแนะนำแนวทางการเรียนการสอนด้านต่าง ๆ วิทยากรภายนอกที่มีความรู้ที่แตกต่างที่ทันสมัยกว่าทันยุค แต่ถึงอย่างนั้นหากผู้เรียนมีเพียงความต้องการที่จะพัฒนาตนเองอย่างเดียว แต่ขาดความสามารถในการเรียนรู้ อันเป็นหัวใจหลักสำคัญที่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจนและถาวร ที่เป็นผลมาจากประสบการณ์ทั้งในด้านการตรงและทางอ้อมอีกด้วย

7. ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งมีข้อเสนอแนะที่ควรปรับปรุงจากผลวิจัยและจากความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งสรุปประเด็นได้ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ควรส่งเสริมให้นิสิตได้รับองค์ความรู้ที่หลากหลายให้ครอบคลุมในทุกด้าน รวมถึงความรู้ที่จะใช้ในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขและมั่นคง

1.2 ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้ในการพัฒนาด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ ความก้าวหน้าในอาชีพและการศึกษาต่อไป

1.3 ควรประชาสัมพันธ์และให้ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญในการพัฒนาตนเอง และมีสิ่งเร้ากระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความอยาก เพื่อสร้างความต้องการในการพัฒนาตนเอง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้วิจัยควรมีการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบระหว่างนิสิตที่เป็นคนไทยและชาวต่างประเทศ ถึงความแตกต่างระหว่างแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองของนิสิต

2. ผู้ศึกษาควรสอบถาม สัมภาษณ์ ผู้บริหาร ครูผู้สอน และนิสิตด้วย ในประเด็นของแรงจูงใจในการพัฒนาตนเอง รวมไปถึงศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาตนเองด้วย

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ.(2544). *แนวทางการปฏิรูปการศึกษาระดับอุดมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร :เดอะมาสเตอร์ กรุ๊ปแมนเนจเม้นท์ จำกัด.
- กองทะเบียนและวัดผล.(2552). *คู่มือনীติระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2552*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ชูชัย สมितिไกร.(2551). *การฝึกอบรมบุคลากรในองค์กร*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ.(2550). *การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS*.กรุงเทพมหานคร: วีอินเตอร์ พรินท์.
- ประกอบ กรรณสูตร.(2542). *สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: ด้านสุขภาพการพิมพ์.
- พระพรหมคุณาภรณ์. ป.อ. ปยุตโต.(2550). *ธรรมานุญชีวิต*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร.(2545). *จิตวิทยาสังคมทฤษฎีและปฏิบัติการ*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2550). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพมหานคร: พัฒนาศึกษา.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ.(2545). *พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: อักษราพิพัฒน์.
- สร้อยตระกูล (ตียานนท์) อรรถมานะ.(2550). *พฤติกรรมองค์กร*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: คณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุวรีย์ ศิริโกการภิรมย์. (2546). *การวิจัยทางการศึกษา*. ลพบุรี : ฝ่ายเอกสารการพิมพ์สถาบันราชภัฏเทพสตรี.